

Pavλίna Jechová, *Komparativní analýza české a francouzské úpravy společnosti s ručením omezeným a rozbor příslušné francouzské právní terminologie s glosářem. Bakalářská práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, 2020, 65 stran včetně příloh.*

posudek oponenta

Pavλίna Jechová si za téma bakalářské práce zvolila komparaci dvou právních úprav společnosti s ručením omezeným, české a francouzské. Jádro práce si rozvrhla do tří kapitol (1-3), z nichž první je věnována právní úpravě české, druhá francouzské a třetí jejich vzájemnému porovnání. Po nich následují krátké kapitoly 4-8 obsahující závěr, francouzské resumé, příslušnou terminologii, seznam zkratk a seznam použité literatury. Práci doplňují ještě přílohy.

Lze konstatovat, že autorka v základní rovině splnila zadání práce, totiž představit a porovnat českou a francouzskou právní úpravu daného typu společností. Při bližším pohledu však vyvstávají problematické aspekty práce. Je to jednak proporční nevyváženost její ústřední části – zatímco kapitola věnovaná české právní úpravě čítá celých šestnáct stran textu a je možná až příliš podrobná, francouzská právní úprava je pojednána mnohem stručněji na osmi stranách. Závěrečná komparace se vejde na tři strany. Této části práce lze vytknout i jistou nepromyšlenost, která se projevuje opakováním některých informací (uvedených nejprve v podkapitolce „Charakteristické znaky společnosti s ručením omezeným“ a pak znovu opakovaných v dalším textu) a také nedůsledné odlišení informací týkajících se jednotlivých právních úprav (zejména v kap. 2.1, kde bychom očekávali informace o francouzské legislativě, ale místo toho se zde více hovoří o české právní úpravě, ale i jinde). Ve druhé kapitole je také místy předjímana komparace obou právních úprav, již by však v rámci metodologického postupu měla být vyhrazena kapitola 3.

Jisté pochyby vzbuzuje i práce se zdroji. Některé v textu citované zdroje nejsou uvedeny v závěrečném seznamu (Holejšovský, s. 15, či Fiduciaire, s. 30), nebo odkaz v textu správně nekorresponduje s položkou seznamu (Šlejharová, s. 15). Definice francouzské společnosti typu EIRL (s. 35.) byla čerpána ze stránek Velvyslanectví České republiky v Paříži – proč odtud a ne z některého francouzského referenčního zdroje?

Nedostatky najdeme i ve formální rovině. Jde např. o užívání kurzívy, jelikož v práci slouží jednak k citování zdrojů (v uvozovkách) a k uvádění cizojazyčných termínů, jednak ke zvýraznění některých slov v textu, k němuž ale jinde zase slouží tučné písmo (kap. 1.5.2). Rovněž nesystematické je užití velkých písmen v glosáři termínů.

Bohužel úroveň práce příliš nevylepšuje ani její jazyková stránka, v českém textu jsou zejména chyby v interpunkci, nesprávně je uvedena i zkratka *spol. s. r. o.* na s. 11 (správně *spol. s r. o.* – bez tečky za s), v glosáři najdeme několik chyb ve francouzských termínech, resumé ve francouzštině, pokud ohlédneme od toho, že má spíše charakter anotace než shrnutí, rovněž není příliš jazykově zvládnuté.

Otázka do diskuse při obhajobě: české ekvivalenty obsažené v glosáři jsou převzaty z jediného slovníku (Larišová), autorka se nezmiňuje o tom, že by termíny vyhledávala či ověřovala i v jiných příručkách – byly všechny tyto termíny v daném slovníku uvedeny? Zamýšlela se autorka nad jejich adekvátností?

Vzhledem k výše řečenému doporučuji bakalářskou práci Pavlíny Jechové k obhajobě a navrhuji hodnocení **dobře**.